

שְׁהָרִי בָּזָה מַסְפִּיק? אָמֶר לוֹ, אֲשֶׁר־בָּעֵל הַאֲמֹת, חַמִּידָה דָּרְגָּה אֶחָת, פָּאוֹה דָּרְגָּה אֶחָתָת חַמִּידָה - שָׁם יָכוֹל, הַוּלָךְ לְקַחְתָּ אֶת שְׁלֹו מִשּׁוֹם אָוֹתָה חַמִּידָה שְׁלָקָחְתָּ, הַוּלָךְ לְעַשְׂתָּה מַעַשָּׂה. פָּאוֹה לֹא כָּה, שְׁהָרִי אָפָלוּ שֶׁלָּא יָקַח דָּרְגָּה לְלַכְתָּ אֶחָרִי זָה, וְהָרִי פְּרִישָׁה לְחֶבְרִים.

אָמֶר לוֹ רַبִּי יוֹסֵי, לִמְהַלְלָה לְאַכְתּוֹב וְלֹא תְּرַצֵּחַ, כְּמוֹ הַאֲחֶרֶם הַלְלוּוּ? אָמֶר לוֹ, מִשּׁוֹם שְׁדָרְגָתָה הַדִּין תְּלִיאָה בְּגֻבוֹרָה, וְלֹא בְּמִקּוֹם הַרְחָמִים, וּמִשּׁוֹם זָה לְאַכְתּוֹב וְאַיְוּ בְּלֹא תְּרַצֵּחַ. וּמִשּׁוֹם שְׁאַרְכִּים חַמִּשׁ וּוּמִים, הַתוֹסֶף וְאַיְוּ וְלֹא תְּתַאֲוָה, שְׁהָרִי בְּלֹא תְּרַצֵּחַ לֹא אַזְרִיךְ לְשִׁים וְאַיְוּ, וְהַתוֹסֶף בָּאָן.

שָׁמַע רַבִּי פָנָחָס שְׁיִשְׁבָ אֶחָרִיו וְנִשְׁקִיה. בָּכָה וְחִיֵּך. אָמֶר גּוֹר אֲרִיה, לִית מְאַן אֲרִיה, אֵין מַי שְׁיַעַמֵּד לְפָנֵיכֶם, מַי יִכְלֶל לְעַמְדָה לְפָנֵיכֶוּ וְאַבְיוֹ בְּעוּלָם. אַשְׁרִי חַלְקָם שֶׁל הַצְדִיקִים, וְאַשְׁרִי חַלְקִי בְּעוּלָם הַזָּה וּבְעוּלָם הַבָּא שְׁזָכִיתִי לָהּ. עַל זָה בְּתּוֹב, (איוב כב) יָרָא צְדִיקִים וַיִּשְׁמַחוּ.

רַבִּי אַלְעָזָר פָּתָח וְאָמֶר, קָרְבָּת אַתָּה וְשָׁמַע וְגֹו. פָּא חֹזֵי, בְּשֻׁעַתָּא דְאַתִּיהִיבָת אָוּרִיִּתָא לִיְשָׁרָאֵל, בְּלַהּוֹן קְוֹלוֹת אַשְׁתְּכָחָה. וּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְבִּיב עַל כּוֹרְסִיָּא, וְדָא מְנוּ דָדָא אַתְּחֹזֵי, וִמְלִילָא דָדָא נְפִיק מְנוּ עַלְהָה דְעַלְיָה, וְדָא הוּא רְזָא דְכַתִּיב, (דברים ה) פְנִים בְּפָנִים דָבָר יִי' עַמְּכָם בְּהָר מְתוֹךְ הָאָש, דְמַלְוָלָא נְפָקָא, וִמְלִילָמְגו אַשָּׁא וְשַׁלְהָוָבָא, הַדְחֵי לִיה לְבָר, בְּדַפְּקוּ דְרוֹחָא וּמִיאָ, דִינְהָבִין חִילָא. דָאַשָּׁא וְרוֹחָא וּמִיאָ, מְגוּ שּׁוֹפֵר, דָאַיהָו בְּלִיל לְכָלָהו בְּפִיק. וִיְשָׁרָאֵל הַתְּרַחְקָו מְפַחֵד זָה.

וְלֹא מְחֹמד, דָהָא בְהָאֵ סָגִי. אָמֶר לִיה, זְפָאַין אַינְנוּ מְאַרֵי קְשֹׁוֹט. חַמִּידָה חַד דְרָגָא. תָּאוֹה דְרָגָא אַחֲרָא. חַמִּידָה, דָאֵי יְכִיל, אַזְיל לְמִיסְבָּד דִילְיָה בְגַיְן הַהָא חַמִּידָה דְנַקְטָה, אַזְיל לְמַעַבָּד עַוְבָּדָא. תָּאוֹה, לֹאָוְהָכִי. דָהָא אַפְּיָלוּ דָלָא יְנֻקּוֹת אָוֹרָחָא לְמַהְפָּךְ אַבְתָּרִיה, וְהָא אַזְקְמָוָה חַבְרִיא.

אָמֶר לִיה רַבִּי יוֹסֵי, אַמְאֵי לֹא בְתִיב וְלֹא תְּרַצֵּחַ, בְּהָגִי אֶחָרִינִי. אָמֶר לִיה בְגַיְן דְדָרְגָא דְדִינָא בְגֻבוֹרָה מְלִיאָ, וְלֹא בְאַתָּר הַרְחָמִי, בְגַיְן כֵּה לֹא תְּרַצֵּחַ לֹא בְתִיב בֵּיה וְאַיְוּ. וּבְגַיְן דְבָעֵינִין חַמִּשָּׁה וּוֹין אַתּוֹסֶף וְאַיְוּ וְלֹא תְּתַאֲוָה, דָהָא בְלֹא תְּרַצֵּחַ לֹא בְעֵי לְמַשְׁרִי וְאַיְוּ, וְאַתּוֹסֶף בְּכָא.

שָׁמַע רַבִּי פָנָחָס דִיתִיב אַבְתָּרִיה, וְנִשְׁקִיה. בָכָה וְחִיֵּך. אָמֶר גּוֹר אֲרִיה, לִית מְאַן דְקָאִים קְמִיָּהוּ, מְאַן יְכִיל לְקִיִּמָא קְמִיָּה וְאַבְוֹהָ בְעַלְמָא. זְפָאָה חַוְלָקִיהָוּן דְצִדִיקִיא, וּזְבָאָה חַוְלָקִי בְהָאֵ עַלְמָא, וּבְעַלְמָא דְאָתִי, דְזָכִינָא לְהָאֵ. עַל דָא בְתִיב, (איוב כב) יָרָא צְדִיקִים וַיִּשְׁמַחוּ.

רַבִּי אַלְעָזָר פָּתָח וְאָמֶר, (דברים ה) קָרְבָּת אַתָּה וְשָׁמַע וְגֹו. פָא חֹזֵי, בְשֻׁעַתָּא דְאַתִּיהִיבָת אָוּרִיִּתָא לִיְשָׁרָאֵל, בְלַהּוֹן קְוֹלוֹת אַשְׁתְּכָחָה. וּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְבִּיב עַל כּוֹרְסִיָּא, וְדָא מְנוּ דָדָא אַתְּחֹזֵי, וִמְלִילָא דָדָא נְפִיק מְנוּ עַלְהָה דְעַלְיָה, וְדָא הוּא רְזָא דְכַתִּיב, (דברים ה) פְנִים בְּפָנִים דָבָר יִי' עַמְּכָם בְּהָר מְתוֹךְ הָאָש, דְמַלְוָלָא נְפָקָא, וִמְלִילָמְגו אַשָּׁא וְשַׁלְהָוָבָא, הַדְחֵי לִיה לְבָר, בְּדַפְּקוּ דְרוֹחָא וּמִיאָ, דִינְהָבִין חִילָא. דָאַשָּׁא וְרוֹחָא וּמִיאָ, מְגוּ שּׁוֹפֵר, דָאַיהָו בְּלִיל לְכָלָהו בְּפִיק. וִיְשָׁרָאֵל אַתְּרַחְקָו מְדַחְילוּ דָא.

ומושום בך, ואת תדבר אלינו. לא רוצים בכם עליון שלמעלה, אלא ממקום של הנקבה ולא יותר, ואת תדבר אלינו וגוי. אמר משה, וראי החולשם את חי, החולשם כמ' אחר, שאלמלא לא התרחקו ישראל וישמו כל אותו דבר כמו בתחלתה, לא היה יכול העולם להיות הרבה אחרך, והם היו קיימים לדורי דורות.

שהרי בשעה ראשונה מתה. מה הטעם? מושם שפך ארך, שהרי עצ המות גרם. אחר שחי וקמו והתרבו ורached הקדוש-ברוך-הוא להנגישם לעצם החיים שעומד על אותו עצ המות כדי להיות קיימים לעולמים, התרחקו ולא רצאו, ואנו נחלש כמ' משה עליהם ונחלש כמ' אחר. אמר הקדוש-ברוך-הוא, אני רציתי لكم אחים במקומם עליון ולהדק בחיים - אם רציתם מקום ששרויה הנקבה, ולכן לך אמר להם וגוי. כל אחד ילק לנקבה שלו ויתיחד עמה.

ועם כל זה, בין שישראל לא עשו אלא בפחד עליון שהיה עליהם, לא נאמר עליהם, אלא מי יתן והיה לבם זה להם וגוי. מאן למדנו, כל מי שעושה דבר, ולבו ורצונו לא שם באדרה, אף על גב שהוא רע - הואיל ולא עשה ברצון, לא שורה עליון ענש, ולא כארם אמר, והקדוש-ברוך הוא לא דן אותו לעוד.

ואתת פה עמד עמד. מאן נפרד מפל וכל מסתו, ונבדק ועלה במקומם אחר של הגבר, ולא בנקבה. אשרי חלקו של משה, נביא האמת, שזכה לרוגנות עליונות, מה שלא זכה אדם אחר לעולמים. ועל זה

ובגין לך, ואת תדבר אלינו, לא בעינן בתוקפָא עלאה דלעילא, אלא מארך נוקבא ולא נтир, ואת תדבר אלינו וגוי. אמר משה ודאי חלשנות חילא דיל, חלשנות חילא אחרא, הא מלא לא אתרחקו ישראל, וישמעון כל (דף רס"א ע"ב) היה מלא כד בקדמיה, לא הויה יכול עלא מלהי חريب לבתר, ואינון היו קיימין לדרי דרין.

דהא בשעתא קדמיה מיתו. מי אי טעם. **בגין דהכי אצטיריך,** דהא אילנא דמוֹתָא גרים. לבתר דהיכי וקמו וקא סגו, ובזאת קדשא בריך הוא לא עלא לוין לאילנא דחמי, דקאים על ההוא אילנא דמוֹתָא, בגין למהי קיימין לעלמין, אתרחק ולא בעון, בדין אתחלש חילא דמשה עלייהו, ואתחלש חילא אחרא. אמר קדשא בריך הוא, אנא בעינא לקיימא לכו באתר עלה, ולא אתחבק בחיים, אthon בעיתון אחר נוקבא שריא. בגין לך אמר לךם וגוי. כל חד יפה **לנוקביה, ויתיחד בה.**

ועם כל דא, בין דישראל לא עבדו, אלא בדחילו עלאה דהוה עלייהו, לא אתרמר עליהו, אלא מי יתן והיה לבם זה להם וגוי. מאן אוליפנא, כל מאן דעבד מלחה, ולבא ורעותה לא שיי לסתרא בישא, אף על גב דאייה ביש, הואיל ולא עבד ברעותה, עונשא לא שריא עלייה. ולא כבר נש אחרא. **וקודשא בריך הוא לא דאיין ליה לביש.**

ואתת פה עמוד עmedi. (דברים ח) מהכא, אתחפר מפל וכל, מאתתיה, ואתחבק ואסתלק באתר אחרא דדכורה, ולא בnockba. זכה חוליקא דמשה נבייה מהימנא, זוכה לדרגין. עלאין, מה דלא זכה בר נש אחרא לעלמין.